

Den anden del af det er selvfølgelig, at vi som Folketing, der skal vedtage et lovforslag, der betyder, at vi over en 3-årig aftaleperiode sender 9-10 mia. kr. fra statskassen videre til det grønlandske samfund, selvfølgelig også har en ret og en pligt til på skatteydernes vegne at sikre, at de penge bliver brugt så kvalificeret som overhovedet muligt.

Så det er todelt. Jeg vil gerne sige, at i vores forslag indgår det selvfølgelig også som et centralt element, at vi har det ansvar, at vi faktisk vælger at bevilge mellem 9 og 10 mia. kr. med det her lovforslag, hvis vi godkender det, som det ligger.

Så vi er meget positive over for, at vi skal give bidrag til det grønlandske samfund og den proces, der foregår, og vi støtter mange af de bestræbelser, der er. Men vi synes altså, at det bør suppleres med den her helt naturlige konsekvens af, at vi sender så mange penge af sted.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er naturligvis en fuldstændig legitim debat, hr. Kristian Thulesen Dahl rejser, men nu er der væsentlige lighedspunkter mellem det kommunale selvstyre og Rigsrevisionens manglende mulighed for at gå ind der.

Jeg skal bare høre, om Dansk Folkeparti har nogle lignende hensigter på det område?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I virkeligheden synes jeg jo, at det, når det handler om statslige midler, der føres videre til andre dele, er en helt relevant debat at tage: Hvordan sikrer vi os, at de penge bliver brugt efter hensigten?

Der, hvor man ikke måtte have mulighed for at kontrollere det, hvis man føler, at der er et behov for det, skal man kunne rejse det. Og hvordan sikrer vi så det?

Det kan man så sikre gennem større gennemsigtighed, større aflæggelse af regnskabsrapporter, større krav om, at der er tilbagemelding i forhold til evalueringsrapporter af forskellig karakter. Eller man kan bruge Rigsrevisionen som et instrument, der er der, og de har bevist, at de faktisk duer til netop at foretage en sådan forvaltningsmæssig revision.

Så der, hvor der egentlig kun skal sættes grænser for, hvor man bør forfølge statens anvendelse af penge i forhold til, om man bruger dem kvalificeret, er vel kun, hvis man føler be-

hovet er der eller behovet ikke er der i den konkrete situation.

I forhold til Grønland mener vi, at det er der.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Vi er fuldstændig enige i, at Rigsrevisionen gør et glimrende stykke arbejde. Det, der bare er spørgsmålet, og det bliver så lidt mere filosofisk, er: Hvad er et selvstyre, hvis andre højereliggende instanser altid eller i nogle tilfælde, eller såfremt de finder det opportunt, kan gå ind og sige, at nej, her er sandelig noget, som vi har en slags overhøjhed over. Hvad er så selvstyre?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det grønlandske samfund – der er jeg jo enig med finansministeren – vælger jo fuldstændig selv, om det vil modtage over 3 mia. kr. årligt fra de danske skatteydere. Det skal man da selv vælge.

Hvis det er sådan, at man synes, at det er irriterende og en utidig indblanding, at de danske skatteydere via Folketinget også gerne vil have kontrol med, at pengene bliver brugt kvalificeret – efter vores opfattelse kvalificeret – så kan man da bare sige nej tak.

Kl. 13.35

Det gør det grønlandske samfund selvfølgelig ikke. De har behov for pengene, og der er mange gode grunde til, at de har behov for at få et tilskud fra den danske stat, skal jeg selvfølgelig gerne understrege. Geografien sætter nogle helt naturlige størrelser op på Grønland, der selvfølgelig gør, at det er helt naturligt, at vi overfører et beløb. Men så må man da også bare som noget helt naturligt sige: Ved vi i dag, at de penge bruges på bedst mulig måde? Nej, det gør vi ikke.

Der er på Grønland den situation, som vi alle kender, at der på grund af den geografi, der er, på grund af den måde, det er indrettet på, i meget høj grad er et tæt samspil mellem politikere og offentlige virksomheder på Grønland, der udfører tingene. I sådan en situation, hvor der er nogle monopolforetagender, er der jo et særligt behov for, at man har en god forvaltningsmæssig revision af, hvad der foretages.

Derfor synes vi, at behovet er der, og vi synes, det er legitimt også at fremsætte forslaget, som jeg også kunne forstå at hr. Henrik Vestergaard mente det var. For det er jo store midler, vi taler